

Finantslove tilbage, vil han finde, at de Oplysninger, der ere givne angaaende Budgettet for Jernbanerne efter det daværende Finantsudvalgs Dnsse, bleve meddelte til Efterretning; der er aldrig blevet forlangt Andet, og der er heller aldrig blevet præsteret Andet fra Regjeringens Side. At jeg i alt Fald ikke er gaaet videre, end man har anset for rimeligt og rigtigt, synes at fremgaa af den Betragtning, som det ærede Udvalg gav Udtryk i sin Betænkning. Der er imidlertid fremkommet en Misforstaaelse, som jeg ganske sikkert selv har nogen Skyld i, idet man i Finantsudvalget spurgte mig om, hvorvidt der til de 35,000 Rd., som jeg havde forlangt i Mar, skulde lægges de 28,000 Rd. fra ifjor, og dertil svarede jeg Ja. Jeg huffede ikke rettere; men ved at se efter er jeg kommen til den Overbevisning, at disse 28,000 Rd. ikke ere indbefattede i de Lønninger, som ere opførte paa Budgettet, saaledes at Resultatet bliver, at ligesom jeg i Mar har udbetalt 28,000 Rd., saa vil der til næste Mar, saafremt det ærede Thing maatte vedtage Vædringsforlaget under Nr. 1 med Underædringsforlaget under Nr. 2, blive Spørgsmaal om at uddele 40,000 Rd. i Stedet for i Mar 28,000 Rd. Et æret Medlem har rejst dette Spørgsmaal, og det er Grundten til, at jeg har fundet mig foranlediget til at give den Meddelelse, som jeg nu er kommen med.

**Ordføreren:** Jeg har ventet paa denne Udtalelse fra den meget ærede Minister, fordi det er nødvendigt at komme til Klarhed om dette Spørgsmaal. Naar den ærede Minister i sin Skrivelse figer, at han i Overensstemmelse med de Grundsetninger, der havde ledet til i Finantsaaret 1873—74 at bevilge et Tillæg af 10 pSt. til forskjellige af Statens Bestillingsmænd, havde i indeværende Finantsaar tillagt de lavere Lønnede Jernbanebetjente et lignende Tillæg af 10 pSt., saa maatte Udvalget forstaa det saaledes, at det var en vedvarende Lønningsforhøielse, som var tilfættet disse lavere Lønnede Bestillingsmænd, ligesom man ifjor havde tillagt en vedvarende Forhøielse for andre Bestillingsmænd, ellers var det ikke i Overensstemmelse med disse Grundsetninger. Naar det dernæst hedder i Skrivelsens andet Punktum: Det var „der hos paatænt“ at give de Vedkommende et Tillæg efter de samme Regler, som vare opstillede i Ministerens Forslag, som blev forkastet — saa kan man ikke faae Andet ud af denne Skrivelse, end at det Tillæg, som blev givet i indeværende Finantsaar — efter Hvertallets Opfattelse uden formel Berettigelse — var vedvarende for de lavere Lønnede Bestillingsmænd. Efter Udvalgets Hvertals Opfattelse kan Skrivelsen ikke forstaaes anderledes, end at Ministeren, bortset fra det faste Tillæg, han gav for indeværende Finantsaar til de lavere Lønnede Bestillingsmænd, for dem, der havde Løn indtil 600

Rd., nu vil give dem et Tillæg paa 10 pSt., saaledes som her er foreslaet. At denne Forstaaelse er rigtig, derfor have vi faaet yderligere Sikkerhed ved den Forklaring, som den ærede Minister mundtlig gav i Udvalget. Dette har foranlediget, at Hvertallet ikke har søgt nogen anden Forhøielse af de 35,000 Rd., end de 5,000 Rd. paa Underædringsforlaget under Nr. 2. Jeg skal paa Hvertallets Begne erklære, at det fastholder sin Opfattelse af Vædringsforlaget, saaledes at de lavere Lønnede Betjente ved Jernbanerne maa anses for indeværende Finantsaar — skjøndt den formelle Berettigelse ikke har været tilfædde — at have faaet de 10 pSt. som fast Tillæg; vi ere efter Sagens Bestaaffenhed enige om, at de burde beholde det. Jeg siger: Vi hævde, at de 10 pSt., de Vedkommende have, have de som fast Tillæg, for saa vidt de have Lønning indtil 600 Rd.; men vi hævde dernæst, at der ved dette Vædringsforlag under Nr. 1 tilfættas dem end yderligere et Tillæg af 10 pSt. saaledes at disse lavere Lønnede Folk paa den Maade for 1873—74 og 1874—75 faae indtil 20 pSt. af deres Lønning i fuld Overensstemmelse med, hvad Mange med dem Eigestillede ville faae efter Punkt 28 til § 25, og i Overensstemmelse med, hvad flere allerede have faaet det foregaaende Mar. Dersom Vædringsforlaget under Nr. 2 bliver vedtaget, ville for næste Finantsaar ikke blot de, der have indtil 600 Rd., men ogsaa de, der have indtil 1200 Rd., faae Tillæg. Udvalgets Hvertal har ikke behøvet at lægge anden Mening ind i Vædringsforlaget under Nr. 2, fordi man mente, at der i Dorigt var fuld Forstaaelse mellem Ministeren og Udvalgets Hvertal. Men da Ministeren nu erkjender, at der foreligger en af ham foranlediget Misforstaaelse, maa jeg opfordre Thinget til, hvis det ikke deler Hvertallets Opfattelse af dette Spørgsmaal, da at stemme mod vort Underædringsforlag, men hvis det deler dem, da at stemme for Underædringsforlaget. Jeg ser ikke anden Maade at gjøre det klart paa, end ved denne Afstemning. Der foreligger ikke noget Vædringsforlag, hvorved det bedre kan ske. Igjennem denne Afstemning vil den ærede Minister faae Thingets Anskuelse at kjende, og saafremt Hvertallets Underædringsforlag bliver vedtaget, saa vil den ærede Minister efter sin egen Forklaring komme til at faae 28,500 Rd. til disse Embedsmænd, men da vil han igjennem denne Afstemning have Anvisning paa at søge Bevilling igjennem en Tillægsbevillingslov. Bliver Underædringsforlaget derimod forkastet, da betyder dette, at Thinget i dette Sovepunkt ikke deler Udvalgets Hvertals Betragtning. Nu udsætter jeg mig ganske vist for, at ved Forkastelsen af Underædringsforlaget bortfalder med det Samme Tydeliggjørelsen af den Hensigt, som vi have søgt at gjøre gjældende ved Underædringsforlaget, nemlig den, at Lønninger indtil 1200 Rd. skulle have Tillæget, men denne Hensigt